

Nyugat-Európai Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat

Stichting# NL 27262806 Hongaarse 'Református' Pastorale-Dienst in West-Europa
The Hungarian Reformed Pastoral Service in Western Europe * Ungarischer Reformierter Seelsorgedienst in Westeuropa
Service Pastoral Reformé Hongrois en Europe de l'Ouest * Ungerska Reformerta Självårdsverksamhet i Västeuropa
Pénzüntézeti kapcsolat/Bank Connection: ABN AMRO Den Haag, IBAN NL66ABNA0516303600; BIC ABNANL2A

President (clergy) – Lelkeszi elnök
Rev. Lázárné-Zahn Dalma-Enikő
Wiesenstr.89.
DE-90459 NÜRNBERG
☎ +49-171-5079665
e-mail: istenszeret@web.de

President (secular) – Világi elnök
Albert N Békássy MD MSc
Skrivarev. 13
SE-226 57 LUND Sweden
☎ +46-46-13 83 04; +46-702-13 83 04
e-mail: albert@newlights.info
SKYPE [békássy_n_albert1942](https://www.skype.com/partner/bekassy_n_albert1942)

Látogassa meg világhálós honlapunkat -<http://nyemrlsz.newlights.info> - Visit our homepage on the Web

A rész szerinti ismeret

„Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről-színre: most rész szerint van bennem az ismeret, akkor pedig úgy ismerek majd, amint én is megismertettem.” I. Kor 13:12

Virágvasárnap a nép lelkesült hozsannát kiáltott a Jeruzsálembé bevonuló Jézusnak. A világ keresztyénsége ünnepelt ezen a napon, és egybefonódtak a különböző nyelvű imádságok, hogy egymás hitét erősítve köszöntsék a virágvasárnap királyt.

Nagypénteken a fájdalom gyötrelme öltöztetett feketébe minden oltárt, szószéket és úrasztalát. Halottat siratott hívók serege és a megrendültség, a veszteség nyomán érzett fájdalom magával ragadta még a meg nem kereszteltet is és gyászolt a hitetlen is. Nagy halottat rejtett el az Arimátiai József sírja, a Hozsannák Királya behalt a Golgotán elszenvedett kínjaiba.

Mint vesztett csata után a legyőzött sereg, úgy vonult el némán, zokogással a hívők sokasága, és sokak fájdalma olvadt bele a gyászos, tompa, fájdalmas, fekete, hallgatag, örök éjszakába. Csak azok tudnak így hallgatni, csak azok tudnak így gyászolni, akik mindent elveszítettek. Szenvedő Jóbok gyászos éjszakáját hívta elő az a nagypéntek esti harangkondulás. Az az éjszaka volt a vakok éjszakája, a bénák éjszakája, a hadifoglyok, az elvetélt magzatok, az örök átkozottak, a megcsaltak, az emberek által elárultak, a kijátszottak Júdás éjszakája. És harmadnapon, hangos harangzúgás verte fel a dermedt félelemből a múltó világot, zúgtak a húsvéti győzelmet, a feltámadást hirdető harangok. Nem lehetett letagadni, nem lehetett nem meghallani az öröm moráját, amint a világ megannyi nyelven hirdette, hogy: él, él, feltámadott a Jézus!

Mi magunk is énekeljük: „...Jön már a Jézus, a mi sziklavárunk...” és valójában eljött a perc, és látjuk ma már, hogy nem tart tovább sírban bujdosásunk. *Halál, hol a te fullánkod? Pokol, hol a te diadalmaid?* Így dacol Pál, a hit apostola, az elmúlással és az örök kárhozattal.

A legmagyarabb egyházi ének a Rákóczi imájaként ismert ének, és talán a legszemléletesebb húsvéti ének is: „Győzhetetlen én kőszálom.” Ez az ének zendül a Felvidéken, Partiumban, az anyaország számos templomában, ezt éneklé az emigráció, Rákóczi kései sorstársai is. A kereszt jegyében énekeltek magyar katolikusok, evangélikusok, de más valláshoz tartozó testvéreink is. Győzelmi ének kell ma ide, igaz és bátorító, mert feltámadott. Feltámadott, ki földre hozta az Igét, a teremtő, a megtartó, örök, igaz Isten szeretetét. Sok ember nem tud mit kezdeni sem az énekkel, sem az ünneppel. Az énekkel azért nem, mert nem volt olyan anyja ki megtanítsa, aki kézen fogva templomba vezesse. Az ünneppel azért nem tudja, mit kezdjen, mert nem a hit útján közelíti azt meg. Sokan úgy próbálják megérteni, mint egy szimbólumot. Modern emberek vagyunk és biztos, hogy csak így tartalmaz ez a régi üzenet valami mondanivalót a mi számunkra. Modern emberek vagyunk és a hit éppen a modern ember legigazibb sajátossága, de ki kell mondjuk, mi hívők, hogy a húsvét nem csak a tavasz ünnepe, nem csak harangzúgás, nem csak ének és nem csak szimbólum, hanem valóság!!! Jézus feltámadt a halálból, a romlandóság romolthatatlanságba öltözött. Győzött az örök élet a mulandó halál felett.

Mennyi bánatot, fájdalmat takar egy-egy sírhalom, nyugodjék abban öreg vagy fiatal, gazdag vagy szegény, neves vagy névtelen, ismerős vagy ismeretlen. ./.

Ha temetőben sírok között járok, elgondolom, mi mindent rejt a néma, gondozott vagy magára maradt sírhalom. Minden elnémult drága élet, mind mázsás súlyú, néma harang ott lenn a sír mélyén lassan elenyészik és porrá lesz, porrá, melyből vétetett.

De NEM! Nem így, nem adja át Isten ily könnyen teremtményét az örök elmúlásnak, az utolsó szó jogán, az Alkotójogán, a nagy Bíró jogán, a titok éjszakáján kimentí sírjából szeretett Fiát. Sötét éjszaka történhetett, vagy még derengő hajnalon, mert emberi szem nem látta a csodát. De mit is látott volna, hiszen Pál apostol maga is mondja, hogy mi emberek tükör által látunk és mégis homályosan. Mit láthattunk volna? És mit kezdett volna értelmünk a látottakkal, hiszen sok esetben az élet egyszerűbb dolgaival sem tudunk mit kezdeni.

A "rész szerinti ismeret" alig elég arra, hogy átverekedjem magamat, átverekedje ki-ki magát, a mindennapi gondok sokaságán és meg kell harcoljunk minden kitűzött céljainkért.

Vajon a Feltámadottban felismerted volna-e a Jézust, a Megfeszítettet?

A volt Dunamelléki püspök, Ravasz László, 1932-ben egy gyönyörű virágvasárnapi rádiós prédikációjának a címe: *Kicsoda ez?* A virágvasárnapi tömegben felzúg a kérdés: „Kicsoda ez?” és mintha maga is egy lenne a választadók közül így felel: „*Ő az, aki ... az Atya jobbján átveszi a lelki világ kormánypalcáját, Saulokból Pálokat, bűnös emberből Ágostonokat, Ferenceket, lébákból szenteket, gyávákból hősokeket, ragadozókból mártírokat, félvad emberekből kultúrát teremt.*” Majd így folytatja: „*Királyok lábához rakják koronájukat, művészek zsámolyára teszik szerszámaikat, századok menetelnek el orcája előtt, ki trónját az időke és birodalmak fölé helyezte.*”

Testvéreim, megismétlem a kérdést és felelj rá: Megismerted volna a halottban a Feltámadót, az élet Krisztusát? Ünnepel a világ és a hívők sokasága, éneklí a bizonyosságot: „*...Jézus, ki a sírban valál, általad megholt a halál...*” Ezrek lettek ma hívővé, ezrek látnak új célt, találtak értelmet életüknek és ezrek hite erősödött ma is. A te életed is változzon át és kapjon új lendületet, mondd velem együtt, hogy feltámadott, feltámadott, énekel az éneklőkkel: „*Már nem rettegünk miatta, mert Jézus meghódította, ama félelmek királyát, megnyitván sírjának száját.*”
ÁMEN.

Nürnberg, 2017. Nagyhetében

Lázárné-Zahn Dalma-Enikő
református lelkipásztor